

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12937/2024
26.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Маринковић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирна Вујовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суда у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београда, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гжрр 140/23 од 13.03.2024. године, у седници одржаној 26.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гжрр 140/23 од 13.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гжрр 140/23 од 13.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду Прр1 65/20 од 23.02.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужили на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати износ од 410.389,61 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев у делу потраживања законске затезне камате на досуђени износ из става првог изреке за период од 27.05.2011. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужили накнади трошкове поступка у износу од 51.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гжрр 140/23 од 13.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе парничних странака и првостепена потврђена у ставу првом изреке, делу става другог изреке којим је одбијен захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 410.389,61 динар почев од 27.05.2011. године до 01.11.2020. године, као и у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у преосталом делу става другог изреке, тако што је тужена обавезана да тужили на досуђени износ од 410.389,61 динара исплати законску затезну камату од дана подношења тужбе 02.11.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужила је благовремено поднела одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је о одговорности државе за штету због изосталог намирења потраживања тужиле из радног односа у поступку стечаја над њеним послодавцем „Теразије“ услужни центар ад Београд, који је пословао претежно друштвеним капиталом, при чему је повреда права тужиле на суђење у разумном року у поступку стечаја утврђена правноснажним решењем надлежног суда од 12.05.2020. године.

Имајући у виду садржину пружене заштите, чињеницу да је тужила у току поступка захтевала исплату накнаде имовинске штете опредељене у складу са извештајем стечајног управника о висини и структури ненаплаћених потраживања насталих из радног односа, које потраживање је признато у стечајном поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, Врховни суд је оценио да не постоји ни један од законом предвиђених разлога за одлучивање о посебној ревизији. Побијана одлука је заснована на примени одговарајућих одредаба материјалног права и у складу је са Закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, према којем Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно о стечају утврђених потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала неизвршена и у поступку стечаја вођеном над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року.

Наводи посебне ревизије тужене о учињеним битним повредама одредаба парничног поступка и наводи којим се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања нису разматрани, јер је разлог за изјављивање посебне ревизије законом ограничен само на погрешну примену материјалног права.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став. 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужиља је поднела 02.11.2020. године, вредност предмета спора побијаног дела је 410.389,61 динара, што је испод 40.000 евра у динарској противвредности.

Из наведених разлога ревизија није дозвољена, па је Врховни суд на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**